

3. הטקטיקה הזעירה של הלחימה בשריון

פרקנו האחרון מוקדש ללחימה מעשית נגד שריון. לאור דוגמאות מספר נעסיק בהרכב הפטרולים להשמדת שריון, באמצעיהם ובדרך עבודתם. רק במקרים נדירים אפשר יהיה להפקיד את הלחימה בטנקים בודדים או ביחידות שריון שלמות בידי מומחים נבחרים בלבד. כל חייל, בחזית או בעורף, חייב לסגל לעצמו את הכשירויות ואת הידיעות הדרושות. ברם, אין להתעלם מן העובדה כי הלחימה בשריון מציגה דרישות גדולות ביותר בפני כל איש ואיש. לא רק הציוד הטוב והחדיש והידיעות הטכניות להפעלתו מכריעים כאן, אלא בראש ובראשונה התכונות האישיות. אולם לא יתכן כי כל אחד יהיה מחונן בכל אותן התכונות, לכן גם בלחימה נגד שריון יפה כוחו של הפתגם „האיש הנכון במקום הנכון”. יהיה זה ענינם של המפקדים האחראים לבחור באנשים הנכונים לתפקידים השונים, ולהרכיב את הקבוצות או הפטרולים להשמדת שריון בהתאם לשיקולים הנכונים. האימונים חייבים להיות מכוונים לכך שאנשים רבים ככל האפשר יהיו מסוגלים בכל מצב להכנס בקרב נגד שריון וכי כל איש יוכל לקבל לידינו את תפקידי חבריו בצות במקרה הצורך.

הפטרול להשמדת השריון

אי-אפשר לקבוע בתקן נוקשה את ההרכב והחימוש של פטרול כזה, החייב להיות צות קרב קטן ומלוכד, בו רגיל איש לפעול עם רעהו ללא בזבוז-מלים. קבוצות קטנות כאלה

של מדבירי־שריון, רמני־שריון או צידי־שריון, כפי שהונהגו בהצלחה, כשהם נושאים שמות שונים במספר ארצות, מורכבות משנים, שלושה ולפעמים גם מארבעה עד עשרה אנשים. לעתים חולקה כיתת חיל־רגלים לשנים או שלושה פטרולים להשמדת שריון; פטרול כזה מורכב תמיד מ"חבלן" ומ"מאבטח"; אליהם נוסף בדרך כלל גם "מסנור".

בקרב נגד טנק בודד שנעצר בקרבתה של עמדת הגנה, עשוי כלי נשק המוצב בעמדה לקבל עליו את תפקיד ה"מאבטח". למצבים אחרים יהיה רצוי להפעיל שנים או יותר גורמי אבטחה.

הציוד, אשר עם כל השאיפה לשלמות חייב להשאר קל ונייד, נקבע לעתים בהתאם לנתונים שבפועל לקרב־מגע נגד שריון, אשר יש להשלימם בציוד חיל־רגלים מתאים. להלן דוגמה של הרכב ציוד פטרול להשמדת שריון: —

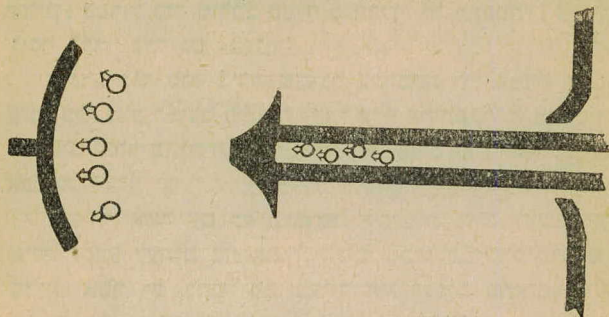
כל האמצעים לקרב־מגע נישאים במסע על אופניים או על גבי כלי הרכב הנעים מאחורי הפטרול להשמדת־שריון. בקרב נישא הציוד בצורות שונות, למשל, בתרמיל־גב, או תרמיל־צד, או כשהוא מהודק לחגורה. בהתחשב בתכנית הקרב — החייבת תמיד להיות מותאמת למצב המכזים — יהיה רצוי לעתים לשנות את חלוקת הציוד.

הפטרול להשמדת שריון בפעולה

בשטחים הנוחים לפעולת שריון יש לצפות להתקפתו לא רק מן החזית אלא גם מהאגפים ומהעורף. כל מפקד חייב על כן לחשוב על הבטחה בפני שריון בכל המצבים — במסע, בקרב וברגיעה. פטרולים להשמדת שריון מופעלים לחיזוק יחידות שבתפקידי הגנה־נגד־טנקית, ולהגנתם. אולם עיקר פעולתם הוא בראש ובראשונה במקומות בהם חסרות יחידות כאלה בכלל.

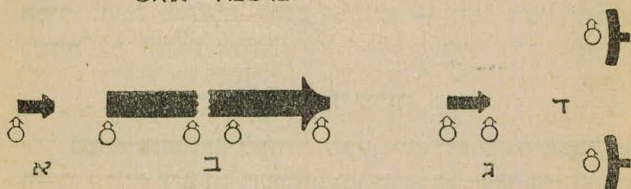
כל פלוגה חייבת לקיים פטרולים להשמדת שריון בזמן

התקפה, במסע ובכל מקרה של התקדמות בשטח פתוח או שאינו מבוזר אלא במידה זעומה. כן מקומם בחלוצ ובאבטחה, בפלגות בעלות משימות מיוחדות של הגנה נגד שריון ושל חסימה וגם באבטחת האגפים ובמאסף.

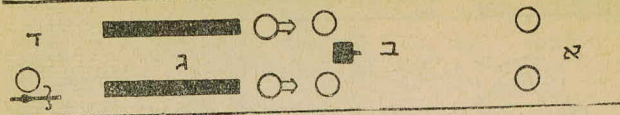
ציור מספר 43
פטרול-השמדת-שריון בהתקפה

משמר אגפי

ציור מספר 44
הפטרול-השמדת-שריון בתנועה

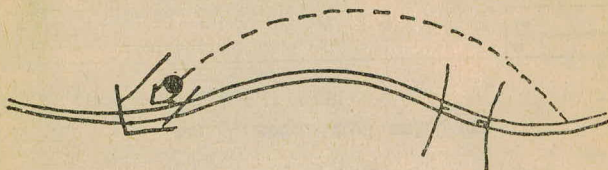
(א) מאסף ; (ב) הגוף העיקרי ; (ג) חלוצ ; (ד) אבטחות
ציורנו השלישי מדגים כיצד ניתן לשלב את ההגנה הנגד-טנקית בחוד או בפלגת אבטחה. שני הפטרולים להשמדת שריון נעים מיד אחרי המפקד האחראי.

ציור מספר 45

הפטרול להשמדת שריון בחוד
(א) גששים ומוהירים בפני שריון ; (ב) המפקד עם רץ ; (ג) שתי
כיתות רובאיות ; (ה) רץ עם אופניים.

במצבים, בהם יש להטריד את קוי התחבורה בעורף
האויב ולהביא לידי הקלת לחצו, מהווים הפטרולים להשמדת-
שריון את האמצעי המתאים ביותר.

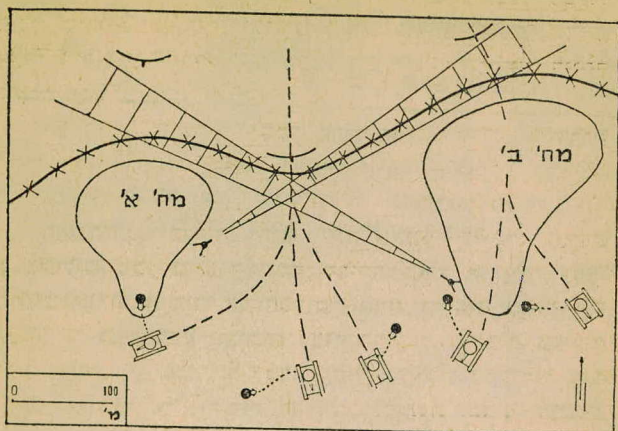

ציור מספר 46

פטרול להשמדת שריון בעורף האויב

במערכי הגנה ובחניות, משלימים הפטרולים להשמדת-
שריון ביעילות את ההגנה הנגד-טנקית. בהגנה מוטב להפעיל
את הפטרולים להשמדת-שריון ממש בתוך קו ההגנה כאמצעי
נייד. תכנית הלחימה יכולה לקבוע, כי חיל-הרגלים בעמדות
הקדמיות יניח לטנקים לעבור ורק יפריד מהם את החרצ"מ
ויעסיקו; ואילו הטנקים עצמם יחוסלו על ידי הפטרולים-
להשמדת-שריון. תרשימנו נותן תמונה ברורה של שיטת
לחימה זו.

בחניון ובמקומות-רגיעה צמודים הפטרולים להשמדת-
שריון בראש וראשונה לכבישים ולדרכים וליתר השטחים
העבירים לשריון, המהווים דרכי-גישה אפשריות לו.

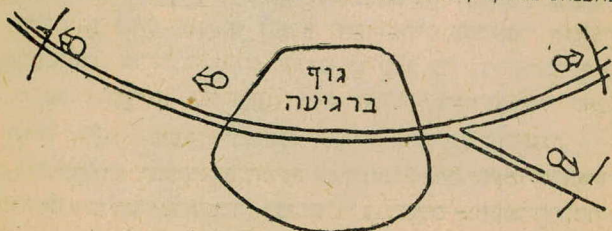

ציור מספר 47

פטרול להשמדת שריון במערך הגנה

פטרולים להשמדת שריון ביחידות-אבטחה

בשעת קרב חייבת לחימתם של הפטרולים להשמדת שריון להצטיין בפעילות בלתי פוסקת, אשר תהווה למעשה ציד-שריון ממשי בגזרה שהוקצתה לפטרול. גם אם בלחימה זו יש הכרח לאתגר ולשנות הרבה ברגע האחרון, אסור למעט בהכנות מדוקדקות. בראש וראשונה יש ללמוד היטב את השטח.

ציור מספר 48

בטרם יבחרו פטרולים להשמדת שריון חייבים תמיד לשקול היכן נמצאים המקומות הנוחים ביותר בשטח למעבר שריון. אחרי שיקול זה יתברר להם מאליו מהו השטח המתאים ביותר להגנה הנגד-טנקית.

יש תמיד להשתדל לטמון את המארב בצורה שהשריון יראה ממנו בהקדם, בעוד שהמארב יתגלה לעיניו במאוחר ככל האפשר.

ההגנה-הנגד-טנקית היא קלת ביצוע ביותר במקום שמכשולים טבעיים כגון שטח מבוחר מאוד או יער עבות נותנים יתרון להגנה. אם חסרים תנאים בולטים כאלה, יש למקם את הפטרולים במחפות לצדי רחובות, בדרכים שקועות ובין בנינים. אך מנסיונם למדו הטנקים לחשוך במקומות אלה ומתקרבים אליהם בזהירות הדרושה. הפתעת האויב והמצאת שיטות התקפה משתנות ומתחלפות בלי הרף הן מתפקידיו של פטרול-להשמדת-שריון פעיל ובעל רעיונות. מכך נובע לעתים הצורך להפוך גם מקומות אחרים — בצורה מלאכותית, אך שאינה נראית בלתי טבעית, — כפח לשריון.

לעתים נאלצים להלחם בשריון בשטח שאינו נוח מנקודת המבט של לחימה זו. במקומות אלה חייבים מוקשים או עשן לסייע בהטית השריון המתקיף למסלולים רצויים לבלימת מהירות נסיעתו. במצבים כאלה יש לנסות הכל בכדי לעצור, לפחות זמנית, את הטנקים, למען הרוויח זמן ואפשרויות-יריה לגורמי הלחימה בשריון. יש גם להקפיד על כך כי אמצעי ההגנה מטוח קצר וארוך יופעלו במקומם הנכון ותוך תיאום ביניהם.

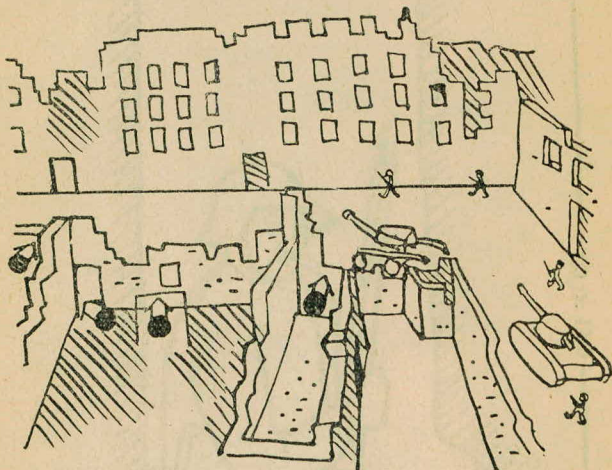
על המגבלות של שטח בלתי נוח ללחימה בשריון יש לחפות על ידי עומק גדול ככל האפשר של מערך ההגנה. אחרי בחירת השטח המתאים חשוב ביותר שעמדות-האש של כל איש תהיינה עמדות נאותות. יש לבחור אותן בדרך כלל כך שהאיש עם חמרי-הנפץ או רימון-הרובה-הנגד-טנקי יתיצב

מול הטנק בטוח יריה נוח ביותר, ושהמאבטח יוכל להנחית את אש המכוונת מטוח של 30 עד 75 מטר מהמקום בו מצפים לטנק. המאבטח חייב לכוון את אש בראש וראשונה אל פלגת הלוי או אל חיל-הרגלים הצמוד.

עתה יש להחליט האם מן הראוי הוא לבנות עמדות אש קבועות, כלומר, התהיה ההגנה ניידת או תתנהל מנקודות קבועות. אין אפשרות לתת לבעיה זו תשובה שתהא יפה לכל התנאים. בדרך כלל הפעלת הפטרולים-להשמדת-שריון תמיד תהיה ניידת, אם כי יהיה רצוי בתנאים מסויימים לצרף את שתי אורחות-הפעולה גם יחד. אך בכל התנאים ובכל המצבים חשוב לסייר את כל הנקודות והמחסות שבתוך הגזרה המאורגנת לעומק, העשויות להיות בעלות-ערך ללחימה נגד שריון, ואף לסממן, אם אפשר, באופן שאינו בולט לעין. אם מספיק הזמן, יש לשכלל עמדות אלה באופן יסודי. מבחינה זו לא ייתכן כלל להפריז בערך העבודה. נקודות אלה יש להסוות לא רק מפני תצפית מתוך הטנק אלא, בראש וראשונה, מפני גילויין על-ידי החרצ"מ. מי שעקב אחרי תיאורי המלחמה על כל פרטיהם, נוכח בודאי לדעת כי בשטח עשיר במחסה נוהגים גיסות אלה להתקדם לפני הטנקים ולהוות בחזיתם שרשרת חיפוי הסורקת ממש את השטח. לא תמיד הטנק צועד ראשון. בהתחשב עם אפשרות זו רצוי להמתין להתקפת השריון תוך שהיה בשוחות-הגנה מיוחדות, מוגנות היטב, ורק אחרי מעבר החרצ"מ, להכנס במהירות ובהסתר ככל האפשר לעמדות האש עצמן. זוהי שיטת לחימה אשר הכרחי לתרגלה בצורות שטח שונות ורבות.

רק במקרים נדירים ביותר אפשר יהיה להשאיר בתוך המחסה ולחכות להצלחת התקפה. יהיה איפוא הכרח כי כל פטרול להשמדת שריון ידאג להכנת עמדות חליפין מספיקות או למחסה מרכזי, בהם אפשר יהיה להחליט על הצעד הבא.

עמדות מארב קבועות מהוות יוצא מהכלל לגבי פטרולים-
להשמדת-שריון. הללו אינן באות בחשבון כמעט, אלא בתוך
מערכי הגנה מוכנים או בשטחים הנוחים לכך במיוחד, וכאשר
ניתן די זמן להכנתן. כי אין להמליץ על "שיטה קבועה" זו
של הלחימה בשריון אלא כאשר האגפים מובטחים כדבעי.
במקרים בהם מפעילים שיטת לחימה זו, תעמוד בשטחים

ציור מספר 49 — פטרול להשמדת שריון הלחימה בשטח בנוי

חסרי מחסה, למשל, הכנתן של שוחות שריון (ראה ציור 50)
בראש המשימות.

גם בהגנה נגד-שריון אין להקל לעולם בחשיבות ההעלמה
וההסוואה. במקום בו נודעת חשיבות גדולה ביותר להפתעת
האויב גם בהגנה יש לבצע כל העלמה בהקפדה ובנאמנות
הקיצונית לטבע, ככל שהמצב הנתון מאפשר. תוך כדי כך
אין לשכוח גם את הקסדות ואת הנשק. יריעת האוהל (האישית)
שלנו יכולה להיות לעזר רב בכך.

ברם קשה לקבוע כללים לקרב עצמו, כללים אשר יהיו
שימושיים בכל המצבים. במקומם מכילית ההנחיות ללחימה
בשריון באחד הצבאות את הפסוק: "עצור, סגור, הרוג, השמד".

ציור מספר 50 — שוחת שריון
רצוי לחזק את השוחה בקלונסאות ובדופן קלוע של ענפים.

אלו הן הפעולות שיש לעשותן בלחימה-נגד-שריון בכל מצב ;
סדרן הנ"ל אינו קבוע.

כל מהלומה הפוגעת באויב, חייבת להפתיעו ככל האפשר ולגרום לו נזק מכסימלי בחומר וברוח ; תוצאה זו מושגת בהגנה-נגד-שריון בראש וראשונה במקום שמצליחים להשמיד את טנק האויב ללא קרב-אש קודם עם החרצ"מ. לכך דרושים חבלנים ורמני-רובה-נגד-טנקי בעלי עצבים טובים, המתגנבים עד אל הטנקים ממש או המניחים להללו לקרב אליהם במידה האפשרית.

אם השמדה פתאומית כזו של טנק האויב אינה אפשרית, יש להדביר את חיל הרגלים הצמוד על ידי התנפלות-אש. זו יכולה להתבצע על ידי אנשי-הפטרול-להשמדת-שריון עצמו או על ידי חיל-רגלים הפועל אתו. במצב זה מכון הצלף את נשקו אל מפקד הטנק בפתח הצריח הפתוח, ובאם מדפי הטנק מוגפים אל עבר חרכי-הראיה.

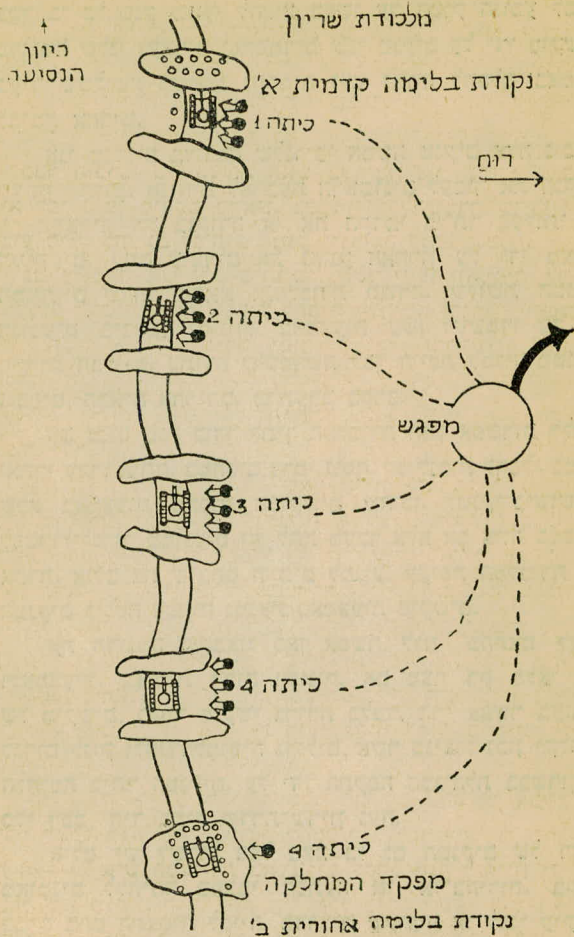
נקודה חשובה היא ההתקפה על טנק או על מספר טנקים קרבים. האות לפעולה המשותפת חייב להקבע במדויק ויש להתאימו בהקפדה לכל מצב חדש. האות להתחלת הקרב יכול להנתן, למשל, על ידי פתיחת אש מצד מפקד-הקבוצה או גם על ידי עלית הטנק הראשון על מוקש. בחשכה יכול זיקוק-לשמש כאות להתקפה. אך כל האותות האלה חייבים להקבע ולהיות ברורים וחד-משמעתיים, עד כי לא תתכן כל אי הבנה, כי זו עלולה להשפיע באופן מזיק ביותר על מהלך הפעולה. ההצלחה בכל מצב תלויה בכך, אם עולה בידי מפצחי-הטנקים להתקרב לטנק אויב במידה הרבה ביותר. שאיפתו של כל צות טנק, היא לסכל בכל האמצעים התקרבות זו של מפצחי-הטנקים. לשם כך עומדים לרשות הטנקים, בהתאם לסוגם, המקלעים הקדמיים, האחוריים ומקלעים מן הצדדים. חלק מיעילות-אש זו ינטל, אם מצליחים ברגע הנכון להשתמש נכונה באמצעי-העשן כדי למנוע מצות הטנק את האפשרות

למתן אש מכזיבת. העשן גם מפריע לטנקים לתת סיוע־
הדדי.

בו בזמן שהלחימה בשריון ביום מחייבת תמיד זהירות
בפעולה, מגבירה חשכת הליל את האפשרויות לפעולות
נועזות. נסיון המלחמה האחרונה מלמד, כי קרה שטנקים
השתמשו לעתים בזרקוריהם גם בהתקלם באויב בלילה.
כבר הזכרנו כי פתיחת האש בלחימה נגד שריון חייבת
לבוא לפי סימן מוסכם מראש. בפטרולים־להשמדת־שריון יש
לקבוע סימן כזה גם לניתוק המגע ולנסיגה למפגש מוגן.
גם בשטחנו אנו ובקרבת־ההגנה שלנו ייוצר תכופות מצב,
בו יעמוד לרשותנו זמן מספיק להכנת הלחימה בשריון, ואפשר
יהיה לתכנן תכניות לחימה מפורטות לכל גזרת־שטח נתונה.
במקרה שישנו מלאי מספיק של חמרי מיקוש, רצויה הטמנת
מלכודות שריון ממשיות. התרשים הבא (ציור 51) מתאר
דוגמה לכך.

על כברת דרך מתאימה, שאין עליה אלא תצפית לקויה,
יונחו מוקשים בקטע בין הנקודות א' וב'. המוקשים בנקודת
הבלימה הקדמית (א') יופעלו על ידי טנקי האויב עצמם או
ברגע הרצוי על ידי פטרול־להשמדת־שריון. המוקשים בנקודת
הבלימה האחורית (ב') חייבים להיות מופעלים במכוון ברגע
הנכון, תוך כדי תיאום עם נקודת הבלימה א'. מובן מאלינו
כי הסואת מלכודת כזו יש לה תפקיד מכריע. היא חייבת להיות
כזו שלא תתגלה גם על ידי חיל־רגלים צמוד המסייר לפני
השריון.

הרוח בין א' לב' תלוי במספר הטנקים בהם יש אפשרות
ורצון לטפל בבת אחת. אפשר לקבל ככלל שימושי כי מחלקה
בת 20—24 איש המצוידת באמצעים לקרב־מגע בשריון יכולה
לטפל ב־4 טנקים בבת אחת ע"י שכל כיתה תטפל בטנק אחד.
משנקבעו הנקודות א' וב' בשטח, אפשר לקבוע בערך את
העמדות ללחימה בטנקים הנמצאים בינו, בהתאם לצורת

ציור מספר 51 — מלכודת שריון

הנועתם. בבחירת העמדות המתאימות יש להתחשב קודם כל בכך כי כל טנק שואף לחפות באשו על הטנק הנוסע לפניו. בדוגמה שלנו נעצרים ומושמידים שני טנקים על ידי מוקשים, בעוד ששלושה נוספים נחסמים ויש הכרח לחסלם באמצעי לחימה אחרים.

אנו מניחים בדוגמה שלנו כי חמשה טנקים אלה נוסעים מצפון לדרום. מניחים לארבעת הראשונים לעבור את הנקודה ב' ועוצרים רק בנקודה א' את הקדמי ביותר בעלותו על המוקשים. עתה עוצרים את הטנק האחרון על ידי מארב המוקשים שהוכן מראש והמלכודת סגורה. שלושת הטנקים הנוסעים ביניהם יסונורו באמצעות עשן ויושמדו על ידי חוליות חבלנים. עתודה שהופרשה לכך חייבת למנוע מטנקים נוספים, הבאים אחריהם, מהתערב בקרב.

אם נכנס טנק בודד לתוך המלכודת ואין אפשרות ללכדו, ואחרי עברו אותה, במחסום ערפי נוסף, יש לנסות לחסלו במקום שלא באמצעות מחסום המוקשים שהוכן. לטנקי-גישוש או לפטרולי-סיור ממונעים יש לתת מעבר אלא אם צווה במפורש אחרת. אולם את שיבתם חייבים למנוע. עקיפת המלכודת ע"י הטנקים בשטח הפתוח נמנעת באמצעות מוקשים.

את הדוגמה שהבאנו כאן אפשר לגון, בהתאם לשטח ולאמצעים, בצורות רבות ושונות. אם מצוי רק מלאי קטן של מוקשים, נאמר מוקשי גרירה בלבד, הרי אפשר בעזרתם לגרום לנזק ולאנדרלמוסיה גדולים, אשר בניצול נכון יקלו על הלחימה ביתר הטנקים, על ידי התקפה המנוהלת בכשרון על כלי רכב יחיד בתוך שדרת-שריון נעה.

אולם יש לשקול בכל מצב כי גם הטנקים של האויב מאומנים ללחימה במצבי הפתעה או אי-בהירות. בקטעי כביש בהם התצפית לקויה, בדרכים שקועות או לפני עיקולי-דרך נוהגים הם מטעמי בטחון לפתוח באש עיוורת מכלי-נשקו של הטנק. שום לוחם-נגד-שריון בל יפותה לפתיחת

אש מוקדמת על ידי אש זו הנורית ללא אבחנה לתוך השטח.
ישנם גם טנקים המצוידים במתקנים המאפשרים להם לפרוש
סביבם מסך-עשן בשעת התקפה בלתי-צפויה עליהם, ולהיסוג
בחסותו. לכן יש להתכונן גם לטכסיס זה.

ההתנהגות בזמן התקפת שריון

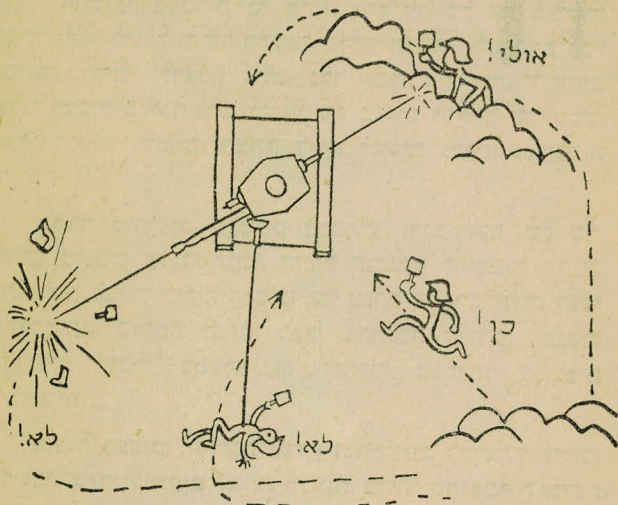
כל התקפת-שריון יש לקדם במהירות אך תוך שיקול-דעת
מתון. החשובה במטרות כל אימון היא להרגיל את הגייסות
בעוד מועד לתופעות של התקפת שריון חדישה ולשחררם מכל
"סיוט טנקים". לדאבון הלב, כבר מזמן אין דמאי-הטנקים
שלנו מספיקים לכך ורכישת תריסר טנקים חדשים של ממש,
בעלי חימוש מתאים, רצויה דוקא להשגת מטרה הדרכתית
חשובה זו.

כאשר מופיעים הטנקים במפתיע ורוב-רובם של כלי
נשקם מופנים אל המתגונן, חייבת תגובתם הראשונה להיות
התחמקות מכיוון היריה המסוכן של נשקם וחיפוש מחסה בצדי
התקדמותם, במגמה לפתוח מכאן בהתקפה עליהם. הטנקים
הקדמיים יעברו במקרה זה לטיפול בעמדות הבולמות
העורפיות.

כאשר מצפים להתקפת-שריון ומתכוננים לקראתה, חייבת
מחשבת צייד-הטנקים להיות מכוונת בראש וראשונה לקביעת
המקום הטוב ביותר להשגת משימתם. לאחר זאת עליהם לתת
את דעתם אל שיטות-הלחימה היפות לשימוש בשטח הנתון.
לכך שייכת הכנת מחסים, שוחות-טנקים ופרגודים להעלמת
התנועתם. בעמדות מוכנות אלה, היכולות להשתלב במערך
הולם של שיטות ודרכי לחימה שונות, יחכו הפטרולים-
להשמדת-שריון להתקדמות שריון האויב עד לטווחי קרב-מגע,
באם לא הופעלו נגדם קודם לכן אמצעי-הלחימה בעלי טוח
בינוני וארוך.

התקפה על טנק

כאשר מתקדם חבלן או רמן נ"ט בשעת האשה ממחסה מרוחק לקראת טנק-האויב המותקף, בכרי להביא את המטען ליעדו, עליו לנוע בקפיצות קצרות ממחסה למחסה. המקשה על תנועה זו, אשר רק במקרים נדירים ביותר אפשר להמנע ממנו, הוא ההכרח ששיתוף הפעולה עם המאבטח ועם המסנור יפעל ללא תקלות בכל מצב ומצב. ההתקדמות קלה יותר לרמן-

ציור מספר 52 — התקפה על טנק

תרשימו מראה באילו דרכים יש לבחור באופן עקרוני.

הרובה הנגד-טנקי, החייב רק להגיע לעמדת האש הקרובה והנוחה. קשה יותר משימת החבלן נושא המטען הצרור (*). עליו לעשות את דרכו ממש עד אל הטנק, שיש הכרח לעכב את

(*) מטען צרור — קבוצת רימונים או מטענים מחוברים יחד לצרור כדי להגביר את הפעולה.

נסיעתו ולעצרו עוד לפני כן. דוקא הוא חייב תמיד לנהוג לפי העקרון כי לעולם לא ינוע בכיוון יריתם של כלי הנשק אשר לטנק, אלא ינצל תמיד את השטח המת לצדי הטנק. תוך כדי כך עליו גם לשים לב למקלעים של טנקים אחרים העלולים להופיע.

תפקיד רב-חשיבות במיוחד הוא תפקיד המאבטח והמסנור — שעליהם להבטיח פעולה זו, ולסיע לה. אין די בכך, שמאבטח יהיה צלף מעולה ויפגע בודאות קטלנית בפריסקופ או בחרכי הראיה, ויסיה בזאת את תשומת לבו של צות הטנק; עליו גם לדעת לפגוע ברגע הנכון, למשל, ברגע שינסה אחד מאנשי הטנק לירות מפתח כל-שהוא בתת-מקלע או באקדה אל החבלן המתקדם.

המסנור חייב לדעת בכל מצב, מנין נושבת הרוח וכיצד אפשר לנצל את כיוון הרוח באופן הטוב ביותר. על העשן לסנור את מפקד הטנק ולהסתיר את התקדמות אנשינו. כמו כן חייב עשן זה, במידה שהדבר נכלל בתכנון המוקדם, לחפות על נסיגת הפטרול-להשמדת-שריון אל המפגש המוסכם. בהתקפה המבוצעת בעת ובעונה אחת על מספר טנקים נחוצים שני מסנורים לכל טנק. לפעולה נגד טנק אויב בודד אפשר להסתפק במסנור אחד.

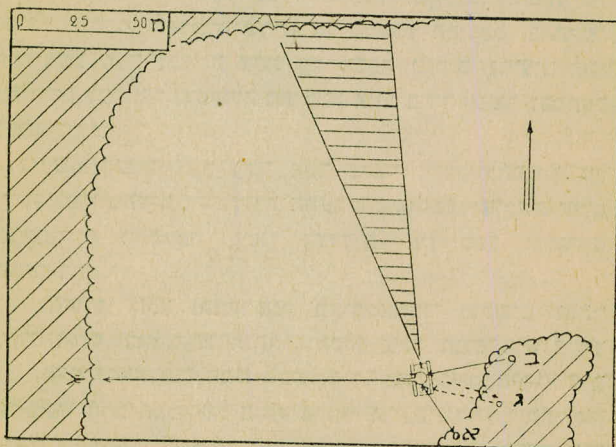
כשמתקיפים טנק מצד אחד בלבד, יוכל להתגונן על נקלה בפני מתקיף זה בעזרת החימוש אשר בצריח שלו. אולם כשמתנהלת ההתקפה משני הצדדים, אין ספק שתצליח באחד מהם.

בציורנו הבא נתקע טנק בתוך אשכול מוקשים נסתר בזחל הרוס. באמצעות תותחו ומקלע אחד נכנס הוא בקרב עם הפטרול-להשמדת-שריון המתקיף. שני מאבטחים יורים אל פתחי קרבי-המגע של הטנק מ-"א" ומ-"ב". החבלן תפס את עמדת המוצא שלו ב-"ג" יחד עם המסנור. אחרי מתן-אותות כמוסכם מראש עם שני המאבטחים הוא מזנק לעבר הטנק.

מצית את פתילת מטענו ומניחו ליד התותח בין תובת-הטנק לבין הצריח וחוזר למחסה ב"ג".

אם, בדוגמה הנתונה, אפוף הטנק בעשן, חייב החבלן להיות מלווה על ידי אחד משני המאבטחים, כדי שיוכל לעמוד בפני כל הפתעה. אם מזוין החבלן בתת-מקלע יש ויוכל לדאוג להגנתו בעצמו. אך אם אין לרשותו אלא רובה, ייטיב לעשות אם ישאירנו במחסה.

דוגמה זו עצמה אפשר לתרגל בצורות שטח שונות ובמצבים שונים ומתחלפים מדי פעם. בהדרכת הפטרוולים להשמדת-שריון חשוב לאמנם בשיתוף הפעולה באופן שיטתי באמצעות דוגמאות פשוטות, ולהעמידם רק בשלב מאוחר יותר בפני מצבים מפתיעים, בהם חייב לעמוד במבחן שיתוף הפעולה, פרי האימון של צות-קרב מלוכד ומגובש זה.

ציור מספר 53 — מלכודת טנקים

מלכודת טנקים

הטקטיקה של פטרולים-להשמדת-שריון נוסתה מעשית בנקודות ראות שונות בקורסים והן לצות הטנק והן למתקיפים. ניתנה הזדמנות לעמוד מקרוב על האפשרויות השונות. פטרולים-להשמדת-שריון מאומנים היטב, אשר בידיהם לבחור להם בכל מצב אמצעים ושיטות שונים, התגלו כיריב מסוכן ויעיל גם לצות-שריון מוכשר.

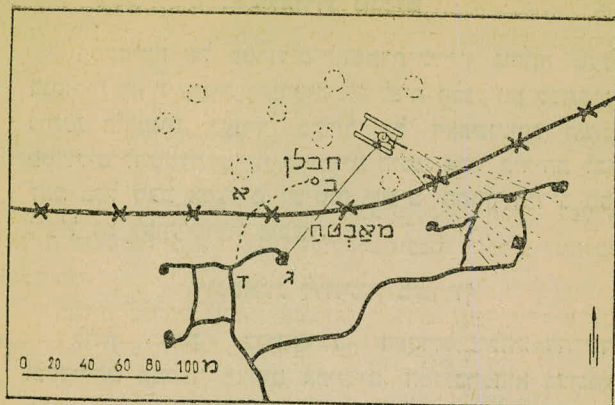
דוגמאות ללחימה בשריון

להלן נדון בהתנהגות הפטרולים-להשמדת-שריון ובפעולתם במספר מצבים אפייניים. המדובר הוא בדוגמאות בלבד, כי לעולם אין להניח, כי פטרול-להשמדת-שריון יועמד פעמיים בפני אותה המשימה עצמה. במידה שירבו בתרגולים כאלה על שולחן-החול ומעשית בשטח, בה במידה יתהדק וישתפר שיתוף-הפעולה בתוך צותי-הקרב הקטנים האלה להתגברות על כל מצב אפשרי.

לעולם ייתקלו הלוחמים נגד שריון במצבים חדשים השונים ומתחלפים לבקרים. הדבר דורש מהמפקד ומכל איש בפטרול-להשמדת-שריון דמיון ער במיוחד ויזמה שאינה מכויבה. תכלית הדוגמאות הבאות היא לעודד את הדמיון ולהניח את היסוד להתקדמות עצמית נוספת של אנשיו.

טנק בודד (דוגמה)

האויב נהדף בהתקפה על עמדותינו. אחד הטנקים המתקיפים נפגע והריהו תקוע, נטול כושר תנועה, לפני הקו. הוא נמצא ליד המגן ממש, ויורה מכלי-זינו הקבועים בו אל עמדות ההגנה. התותח הנ"ט של גזרת הגנה זו הוצא מכלל פעולה בפגיעה ישירה. מפקד הכיתה הסמוכה ביותר לאשו של טנק האויב רוצה לחסל איום זה. לפי שיקולו קיימת

ציור מספר 54

טנק אויב לפני קו ההגנה שלנו.

האפשרות הטובה ביותר להתקרב לטנק באגף השמאלי של עמדתו.

החבלן יכול להשתרבב דרך המחסום ליד א' ולהגיע בסתר למכתש ב'. ב"ג" יכול לחפות על הפעולה המאבטח. מסנור, הנושא נר-עשן או להביות, נע בעקבות החבלן למחסה האחרון במכתש ב'.

זו תכניתו של מפקד הכיתה, הנמסרת לכל המשתתפים על מנת להבטיח שיתוף פעולה יעיל. החבלן יכול לשאת שני רמוני-רובה נגד-טנקים ורימוני-יד, או מטען-צרור, תת-מקלע ורימוני-יד, או מטענים צרורים בלבד.

המקלען צופה כל הזמן אל הטנק, אשר תשומת לב צותו מוסחת לימין, על מנת למנוע הפעלת כלי-נשק נוספים מן הטנק לעבר החבלן והמסנור. בהתאם לצידו, בעזרת הלהביות

אז בזריקה נכונה של נר-עשן לצד הרוח, מאפשר המסנור את התקדמות החבלן מהמכתש, במקרה שתתגלה התנגדות במטרים האחרונים.

בשיתוף הפעולה בתוך החוליה יש חשיבות רבה ביותר לתצפית ולתגובה המתאימה שבאה בעקבותיה. אין למשל כל טעם, להפעיל את המקלע, את נר-העשן או את הלהביות, כשאין צורך בכך. יש שיארגו מצבים, בהם תגלה הפעלה פזיזה של אמצעים אלה את הפעולה שתוכננה ותפריע למהלכה המתוכנן.

טנקים בודדים, שאין אפשרות לגררם לעורף לשימושנו אנו, יש לפוצץ ולהרוס באופן יסודי.

הלחימה בטנקים בודדים בחשכה (הוגמה)

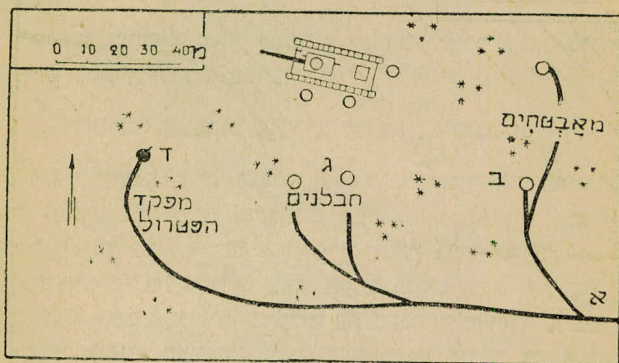
אחרי קרבות עזים הצליחו גייסותינו להדוף את האויב אשר הבקיע את קוינו הקדמיים בעזרת שריונו. תוך כדי פעולה זו ירד הלילה, ובטרם הספיקו לטהר כליל את השטח, כיסתה החשכה את הארץ. שאון הקרב כמעט ונדם, רק פה ושם נשמע רעש המנועים, המעלים את האספקה מאחורי קוינו. אחד מזקיפי האבטחה שלנו, השומר על השטח בין שני כבישים, שומע לפתע רעש מנועים. יש לו הרגשה סתמית, כי אלה הם קולות הזרים לגייסותינו. רעש המנועים הולך ומתגבר, ועד במהרה מתברר כי מקורם, ללא ספק, בטנק אויב.

מפקד הכיתה קורא את הפטרו-להשמדת-שריון ונעלם אתו בחשכה בכיוון ממנו בא רעש המנועים. לפתע נפסק הרעש ופעולת החיפוש נעשית קשה יותר. הפטרו-ל עומד כבר לחדול מן החיפושים כשהתנעת המנוע בקרבה הבלתי אמצעית מגלה את מקום הטנק, העובר בזהירות בשטח, במגמה להגיע לכביש הקרוב. נראה כי הטנק סובל מתקלה במנועו הפועל בצורה בלתי קצובה.

מצב זה נראה בתרשים הבא. ברם, בהזדמנות זו אנו

מזכירים שוב את אשר נאמר כבר בקונטרס זה על מכשירים לראיה בלילה.

הפטרול שלנו נמצא ליד א', משם נראית צלליתו העמומה של הטנק, אשר נעצר שוב, על רקע שמי הלילה. הצות מטפל בתוך הטנק במנוע על מנת להניעו שוב קדימה. מפקד הפטרול מחלק את אנשיו להתקפה כדלקמן:

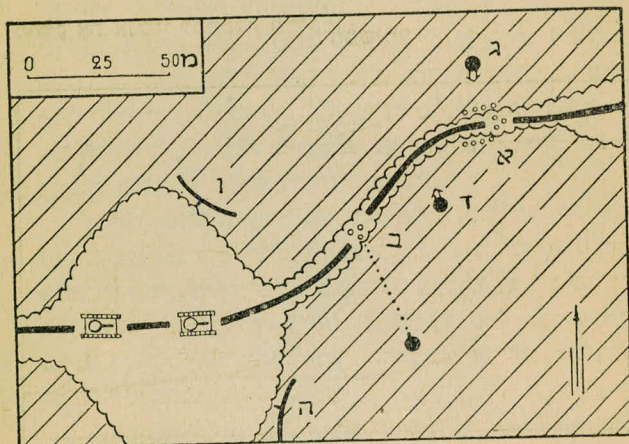
ציור מספר 55 — לחימה נגד טנק בודד בחשכה

שני המאבטחים יוצאים ימינה (ב). שני החבלנים נעים חרישית לעמדת המוצא שלהם (ג), בדיוק מול הטנק, בעוד שמפקד הפטרול מתקדם משמאלם ל"ד", משם יתן את הסימן להתקפה (זיקוק-תאורה).

כשהוא בטוח כי כל אנשיו במקומותיהם, הוא יורה את זיקוק-התאורה בצורה, כי יפול ארצה מאחורי הטנק. החבלן הקדמי מנצל רגע זה לקפיצה נוספת בכדי לירות את רימון-הרובה הנגד-טנקי שלו אל הטנק מטוח-יריה בטוח. החבלן השני

משתמש באנדרלמוסיה המתהווה, בכדי להצמיד לטנק מטען צרור.

יש לקחת בשבי את אנשי הצות שנותרו בחיים ; כי יתכן ואפשר לקבל מהם ידיעות חשובות על התכניות הבאות של האויב, במידה שאין ציודם ומסמכיהם רומזים על כך.

ציור מספר 56 — עמדת הגנה מוכנה נגד טנקים מתקיפים

בקרב לילה אפייני זה יכולים כמובן שני החבלנים לירות בעת ובעונה אחת שני רימוני-רובה נגד-טנקים, כשאחד מכיוון אל הצריח והשני אל תובת הטנק, או אל חלק רגיש אחר שלו. לעתים יהיה גם רצוי, ביחוד כשאין רימוני-רובה נגד-טנקים בנמצא, לותר על השימוש באמצעי תאורה, ולבחור בשיטת התקפה אחרת.

דוגמה של מערך הגנה

גייסותינו מחזיקים במערך הגנה ליד עורק-תנועה חשוב המוליך לתוך ארצנו. מדרום לכביש חשוב זה עוברת דרך-יער לעורף עמדותינו. היער עבות, בעל גזעים עבים ולכן אינו עביר לטנקים. ברם יש לעשות את כל ההכנות בכדי שהאויב לא יוכל לעקוף את עמדותינו.

על מחלקה אחת הוטלה המשימה למנוע התקדמות טנקים בדרך זו. היות ודרך היער נוחה להנחת מוקשים, מחליט מפקד-המחלקה להניח ליד "א" מוקשים להפעלה עצמית וליד "ב" מוקשים להפעלה חשמלית או באמצעות חבל משיכה, וליצור בדרך זו מלכודת-שריון ממשית.

מפקד המחלקה עורך את יתר הכנותיו, בידעו כי יחידת טנקים על החרצ"מ שלה נוהגת כדלקמן: בשטח זה הולכים מלפנים אנשי החי"ר הצמוד בשרשרת אבטחה, ברוחב של כ-80 מטר משני צדי הדרך. ברוח של 50 עד 150 מטר אחריהם באים הטנקים עם יתר אנשי החרצ"מ, או עם חיל-רגלים המסופח אליהם.

אורח-פעולה זה של האויב מחייב כי המוקשים, חוטי-החשמל או חבלי המשיכה יוטמנו ויוסוו בקפדנות רבה. לבל יתגלו על ידי עיניהם האמונות והחשדניות של מלוי-הטנק. הפטרולים-להשמדת-שריון שהורכבו במחלקה חייבים להמצא במרחק 100 מטר לפחות מן הדרך, כדי לתת מעבר לשרשרת האבטחה. היחידי החייב להשאר בקרבת הדרך הוא האיש המפעיל את המוקשים ליד "ב". עליו להקפיד איפוא פי כמה בהתחפרות ובהסוואה, מאחר שהוא זקוק גם לשדה-ראיה חפשי על הדרך הממוקשת.

מפקד-המחלקה מחלק את המחלקה באופן ששתי כיתות זכוכולות אמצעים נגד-טנקים, תתפוסנה עמדות-עתודה ליד "ה" ו-"ו", מהן תהיינה מסוגלות לפעול נגד חיל-הרגלים הבא

בעקבות הטנקים, אשר יעבור כאן קרוב לודאי על פני קרחת היער. הכיתה השלישית תחולק לשני פטרולים להשמדת שריון כשהאחד, בהנהגת מפקד הכיתה, נמצא הכן ליד "ג" ואלו השני, בפיקוד הסגן, מתעתד לתפוס עמדות בקברת הדרך ליד "ד". הכיתות ליד "ה" ו"ו" מחפות בו בזמן על שני פטרולים אלה.

שני הפטרולים להשמדת שריון, הפועלים בתחום מלכות השריון בין "א" ל-"ב", חייבים להכין לעצמם מחבואים למניעת גילויים על ידי חיל הרגלים המתקדם, בכדי לעבור מהם ברגע המכריע, בהסתר ובמהירות האפשרית, לעמדות ההתקפה ליד הדרך עצמה לפטרולים אלה רימוני רובה נגד טנקים, מטענים צרורים, רימוני יד ואמצעי סנור; כל זאת נוסף על הנשק האישי והמקלע של המאבטח.

רצוי להפעיל את המוקשים ליד "ב" באופן חשמלי בעזרת סוללת פנס-כיס או פצץ. כמובן, אפשר גם להפעיל את מחסום המוקשים באמצעות חבל משיכה, אולם הדבר מחריף — בהשוואה להצתה החשמלית — את הבעיות של ההסוואה ושל בטחון ההפעלה — למשל במזג אויר רטוב.

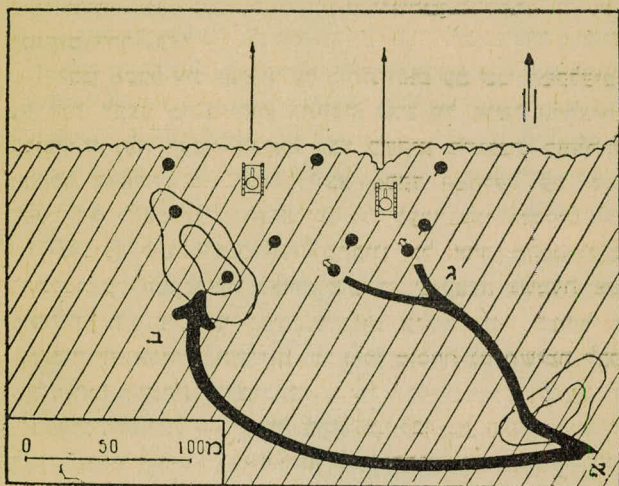
אחרי השלמת ההכנות על כל פרטיהן, אשר יש לבדקם שוב ושוב מבחינת הסואתם המושלמת, יש לסקור בדייקנות את תכנית הלחימה עם כל החיילים, ולתרגלה ביסודיות בשלביה השונים. כן הכרחי לתרגל את האפשרויות האחרות כגון, למשל, שהטנקים ינועו ללא ליווי צמוד מיוחד שילך לפניהם או שהמוקשים יתגלו על ידי שרשרת האבטחה ההולכת בראש. כן נודעת כמובן חשיבות רבה לתצפית ולדיווח.

טנקים בהתקפה (דוגמה)

אחרי קרבות עזים פרץ האויב, המתקיף מזרז, בסיוע טנקים, את קונו במספר נקודות. תוך כדי כך הגיעו חלקים

של יחידת-שריון, על ליווי חיל-הרגלים שלהם, אל המחסה של חורשת אלונים דלילה.

מכוחותינו נמצאת בסביבה א' מחלקה, שנפגעה קשות והמונה 15 איש בלבד. לרשותה 2 מקלעים, 3 תת-מקלעים, 10 רובים, 2 מערכות רנ"ט, רימוני-יד ושלושה מטענים-

ציור מספר 57

צוררים. אין לה עוד קשר עם הפלוגה או עם יחידות אחרות. מפקד המחלקה פועל איפוא ביוזמתו הוא.

הוא עוקב אחרי התקדמות הטנקים ומקשיב לשאון כלי-זינם היורים. מפקד-המחלקה מחליט להשמיד את האויב בקרבתו. משארית אנשיו הוא מרכיב שני פטרולים-להשמדת-שריון חזקים, בני 4 אנשים כ"א, ומחלק ביניהם את אמצעי קרב-המגע שנותרו לו. את יתר האנשים עם שני המקלעים

הוא מצורף לכיתה אחת, אשר תסייע להתקדמות שתי הקבוצות שהורכבו.

אחרי הערכת המצב והשטח הוא מחליט על דרך הפעולה הבאה: "מ"א" אני יכול להגיע בהסתר טוב לגבעה הקטנה "ב", ולהתקיף משם מטוח קצר ביותר את חיל-הרגלים הצמוד. בו בזמן יכולים שני הפטרולים להשמדת-שריון להתקרב אל שני הטנקים דרך "ג".

הסגן מקבל את הפיקוד על כיתת-האש עם שני המקלעים, על מנת לבצע מ"ב" את התקפת האש על אנשי החרצ"מ. קבוצה זו נעה לעבר הגבעה "ב" כשהיא מתגנבת בזהירות ממחסה למחסה; בה בשעה יוצא מפקד המחלקה עם שני הפטרולים להשמדת-שריון בכיוון "ג" לעבר שני הטנקים.

בהגיעו לתחום של "ג", מתכוון כל אחד מהפטרולים להתקפה על הטנק שלו. אחרי השהיה שנקבעה נשמעת אש חזקה מכיון "ב". הרי זו מכת-האש על יחידת החרצ"מ, ונגרמות לה אבידות רציניות. בו בזמן מוסחת גם תשומת לבם של צוותות הטנקים לעבר "ב".

ההטעיה הצליחה. בזמן שתשומת לבו של האויב מופנית ל"ב", מתקרבים שני הפטרולים להשמדת-שריון לקרבנותיהם. לאחר שיחידות החרצ"מ הוכו בקרב-הירי עולים עתה גם שני הטנקים בעשן ואש.

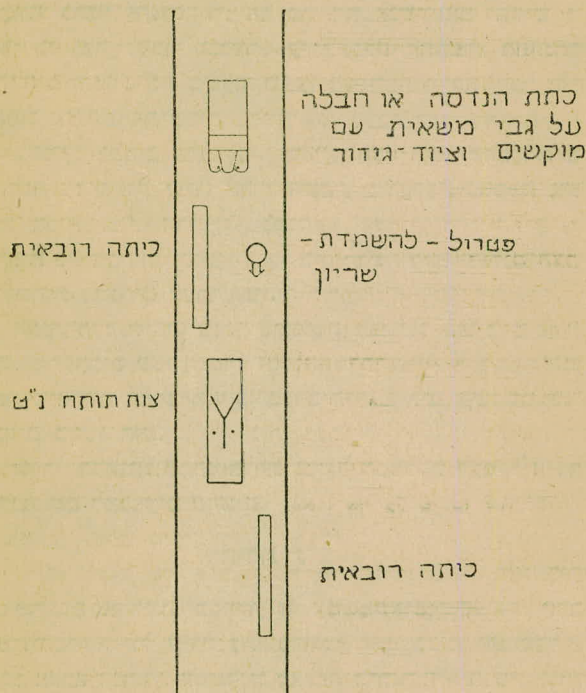
אחרי ההתנפלות המוצלחת נסוגה המחלקה לעמקי היער ואורבת שם למבצעים חדשים.

יחידת נ"ט

כדוגמה אחרונה בסדרה זו אנו מתארים פעולת קרב בהגנה-המשהה של יחידת נ"ט כדוגמת המורכבות והמופעלות למשל בצבא השבדי. דוגמה זו מאלפת ביותר ותהיה שימושית גם בשטח שלנו.

בהתקפה מצפון פרץ האויב את חזית ההגנה ומפעיל

יחידות-שריון לרדיפה אחרי כוחותינו הנמצאים בנסיגה לקו הגנה חדש שהוכן. אחרי פלוגת המאסף האחרונה נעה יחידת נ"ט בהרכב המתואר בתרשים 57. הפטרול-להשמדת-שריון מורכב ממששה אנשים, ולרשותו 4 מערכות רדנ"ט, 2 תת-מקלעים, 2 מטענים צרורים, רימוני-יד ואמצעים לייצור עשן. בהגיע היחידה לנקודה "א" בתרשים, חש רוכב-אופנוע למפקדה ומודיע לו כדלקמן: "לפני 10 דקות נתקלתי 10 ק"מ צפונה מכאן ביחידה של 5 טנקי אויב, שחנו על הכביש

ציור מספר 58

ומילאו דלק. הצלחתי לעקפם מן הצד ולהדביק שנית את כוחותינו".

המפקד שוקל קצרות ומחשב לו, כי יחידת השריון עלולה להופיע בעוד 5 דקות לכל המוקדם. מאחר שבמקום המצאו הנוכחי נוח השטח משני עברי הכביש ללחימה בשריון מחליט הוא לארוב לאויב במקום זה.

אין עוד שהות לסיור מפורט ומדוקדק; יש להסתפק בסקירה מהירה של השטח ובהצצה על המפה. הוא מצוה על כן למפקד כיתת ההנדסה למקש במחצית אנשיו את הכביש ליד "א" בין שולי היער במיקוש עילי (בלתי מחופר). התותחנים נשלחים לסביבות "ב". משם עליהם לפתוח באש על טנקי האויב "א".

לחיוזקה של קבוצה זו תופסת מחצית הפטרול להשמדת שריון עמדות ב"ג". על שלושת האנשים האלה מוטלת המשימה לתקוף בראש וראשונה את הטנקים שיצליחו לפרוץ ליד "א". להבטחת מערך הגנתי זה, ולהפרדת חיל הרגלים הצמוד מהטנקים, תמוקם אחת הכיתות הרובאיות בסביבות "ד".

מן המפה ברור למפקד יחידת הנ"ט, כי האויב יכול לעקוף ב"ה" את המיצר "א", ולהגיע דרך המיצר "ו" לעורף המגינים על "א". בו בזמן הוא שוקל גם את הקשיים שיוצרו אם האויב יהלום במלוא כוחו בעמדה ליד "א" ויחסרו שם הכוחות המוסבים לחסימת הפרצה ליד "ו", במקום לתת את העומק הדרוש להגנת המיצר "א". אף על פי כן מחליט הוא ליטול על עצמו סיכון זה.

הוא מקצה את שאר אנשי יחידתו הנ"ט — חצי כיתת הנדסה, כיתה רובאית ושלושה משמיידי טנקים — להגנת המיצר "ו". יחידה זו מוסעת במשאית דרך "ג" למקום פעולתה. התכנית כאן היא להניח לטנקים להתקדם ככל האפשר, להלום בהם ברימוני רובה נגד טנקים, ולחסום את המקום הצר ביותר בין שני פאתי היער במוקשי גרירה.

אנשי ההנדסה מתקינים את מוקשי הגרירה ליד "ח". בין "ח" ו"ט" מוכנים רימני-הרובה הנגד-טנקים במארב להלום באמצעיהם בטנקים אשר יתפרצו. אנשי ההנדסה הנותרים ממלאים תפקידי מסנורים ומאבטחים. ב"י וב"כ מוכנים אנשי הכיתה הרובאית להפריד את החרצ"מ מהטנקים.

מסתבר במהרה כי התכנית לעצור את האויב בשטח זה היתה טובה. כעבור 15 דקה בערך נשמע רעש שריון וב"ל מופיעים שני טנקי-אויב, שעליהם מוסע גם חי"ר צמוד.

היחידה הנגד-טנקית מצפה לאויב תוך כוננות גבוהה ביותר. הטנק הקדמי ממשיך בנסיעתו במלוא המהירות, בעוד שהטנק השני משתהה ליד "ל" ונותן חיפוי אש. בהתקרב הטנק הקדמי ל"א" מגלה הוא את המוקשים ונעצר. תוך נסיעה אטית אחורה יורה ללא אבחנה מכלי נשקו על השטח עמשני צדי הכביש.

ברגע זה פותח התותח הנגד-טנקי ליד "ב" באש, והטנק נפגע ונעצר. צות-הליווי יורד ממנו בקפיצה אולם האש המדויקת של הרובאים אשר ב"ל וב"ד קוצרתו עוד בטרם הגיעו למחסה הקרוב. גורל הטנק נחתם על ידי הפטרול-להשמדת-שריון באמצעות רימון-רובה נגד-טנקי.

במשך פעולה זו נאלץ התותח הנגד-טנקי לעבור לעמדת-חליפין שהוכנה לו, כי אש הטנק השני מציקה והולכת. לאחר מכן נעלם טנק זה מאחורי החורשה הקטנה "מ". כעבור כמה דקות מבשר רעש הולך ומתגבר את חידוש ההתקפה. מפקד יחידת הנ"ט, אשר ניהל את קרב ההגנה ב"א", מצפה במתיחות עולה וגוברת לצעדים הבאים של היריב. היכן תונחת המכה הבאה?

ברגשי הקלה עוקב הוא אחרי 5 טנקי אויב, הנעים בכיוון ל"ה" והנראים בוטחים מדי בעצמם. אחריהם מופיע חיל-הרגלים. הכיתה הרובאית ב"ד פותחת מיד באש, על מנת להפריד את חיל-הרגלים-המלווה מן הטנקים. מפקד היחידה

ממהר ל"ו"; ברצונו לנהל בעצמו את קרב ההגנה שיש לצפות לו שם.

בהכנס הטנק הקדמי למיצר "ו", ניתן לו לעבור את מוקשי-הגרירה ורק ב"ט" מוטל אליו ררנ"ט. זהו האות למתן אש על חיל-הרגלים הצמוד ולהתקפה על יתר ארבעת הטנקים. אחרי קרב אש עז נשארים שני טנקים מוטלים בשטח, בעוד השנים האחרים, שניזוקו קשות, מצליחים אך בקושי להחליץ ולחזור. במשך הקרב פרשו המסנורים עשן בין הטנקים הבודדים, ומנעו מהם ע"י כך את האפשרות לסיוע הדדי. שארית הפליטה של החרצ"מ ביקשה לה מקלט ביערות, אך לא יכולה להתחמק מהגורל שנועד לה.

דוגמת-התגוננות זו אפשר לגון ע"י שימוש מוגבר בעשן, העשוי להיות בעל חשיבות בהתאם לרוח ולמצב, למשל ברגע כניסת הטנקים לתוך צואר הגיא ב"ה", דבר שהיה כופה עליהם להאיט את מהירותם. יתכן גם שהתקנת מחסומי-גזעים היתה רצויה בדוגמה שלנו, אילו הספיק לזאת הזמן.

תרגילים לדוגמה

ברור למחבר כי הוראות אלו ללחימה בשריון אינן מלאות עדיין. אך בכונתו, בראש וראשונה, להעניק למפקדי החוליות והכיתות את הידיעות החשובות עבורם ביותר בפשטות, בצמצום ובאופן משכנע. מטרתו השניה של הקונטרס היא להמריץ את המש"קים לטיפול עצמי מוגבר בבעיות הלחימה נגד שריון. לרבים מהם בודאי כשרונות ודמיון מספיקים להוסיף בעצמם את ההשלמות הדרושות ולמצות את נסיון שירותם הם.

בסיכום מציגים אנו שני תרגילים-לדוגמה של לחימה בשריון, שנלקחו מן ההתחרות "ומה עתה?" של אגודת המש"קים השביצריים בפתרון בעיות טקטיות המתפרסמות בקביעות בעתון "החייל השביצרי".

מטרת שני תרגילים, אלה לדוגמה היא לעורר את מרכזי האימונים בסניפים של איגודי המש"קים שלנו ואת מפקדי היחידות בבתי-ספר ובקורסים לכך, כי יכינו ויכללו תרגילים דומים במסגרת תכניות ההדרכה שלהם. שטחינו ועיון בפרטים של תיאורי המלחמה הרבים המתפרסמים בספרות נותנים אפשרויות לאין-ספור בשטח ההגנה נגד שריון.

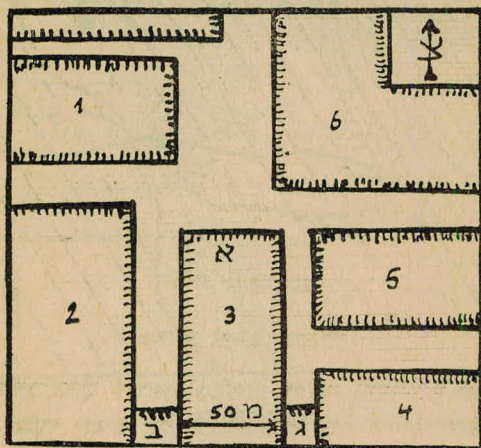
לבסוף, ברצוננו להדגיש כי מועטים הם התחומים בלחמת-ההגנה שלנו, בהם כה מכריעים בחשיבותם כשירות הנשק של הפרט והחינוך לעצמאות של הלוחם הבודד כמו בתחום הלחימה בשריון ובשיתוף הפעולה בתוך הפטרול-להשמדת-שריון. הדבר נכון במיוחד לגבי הפעלת מוקשינו, אשר אסור להזניחה בשום פנים.

שריון בתוך ישוב!

האויב הצליח, תוך ניצול התקפת חיל-האוויר שלו, לחדור במפתיע לתוך מקום ישוב המוגן על ידי כוחותינו. עמדת המפתח להגנתנו נמצאת במרכז ישוב זה. לפני עמדת-מפתח זו פועלות חוליות-מחץ קטנות אשר מתפקידן להכביד על התקרבות האויב ל"קיפוד-הגנה" זה המבוצר היטב. אי לכך הוכשרו הבתים בשולי הישוב כך, שבכל מקום הותקנו שבילים מסומנים ומעברים להעתקה מהירה של חוליות אלה. כן אפשר לנצל לשם כך את התיעול בחלקו. ליד "ב" ו"ג" הוקמו מחסומים נגד-טנקים.

הרב"ט ברנדלי הוא מפקד חולית-הגנה נגד-טנקית בת 6 אנשים, לה הוקצתה הגזרה הנראית בתרשים שלנו, והנמצאת לפני ביצורי המקום ממש. החימוש שלהם כולל 4 מערכות ררנ"ט, 3 תת-מקלעים, 6 מטענים צרורים ורימוני-יד, וכן 12 נרות-עשן.

עם תחילת התקפת האוויר תפסה כל הקבוצה מחסה בבנין מספר 3, האיתן במיוחד. אך הסתלקו מטוסי האויב,

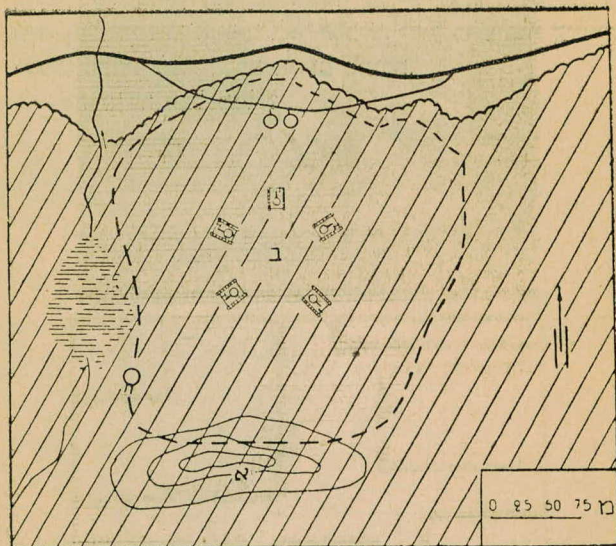

צילום מספר 60

ניגש רב"ט ברנדלי לפתח הקרוב (א) ורואה, כבתמונתנו, שני
טנקים כבדים הנכנסים בוהירות, תוך חיפוי הדדי, בצורה
מגששת כמעט, לתוך הישוב.

אין להפסיד זמן.

כיצד יפעל רב-טוראי ברנדלי ?

ציור מספר 61

שריון אויב בחניון

האויב פלש לארצנו בכוחות חזקים וממונעים ובעדיפות
גדולה. אחרי יומים של קרבות עזים עלה בידינו לעצור לפי
שעה את התקפת האויב. משני הצדדים מובאים כוחות חדשים.
בחשכת הלילה מפלס לו הסמל רגלי עם שארית מחלקתו
בת 15 איש — דרך לקוים שלנו. מפקד המחלקה ויתר

האנשים נהרגו. בחימושם נותרו עוד 2 מקלעים, 8 רובים,
2 מערכות ררנ"ט, 4 מטענים צרורים, רימוני יד ומעט חומר
נפץ עם אמצעי הצתה.

בהגיעו לגבעה קטנה "א" (עיין תרשים) הנמצאת בתוך
חורשת אלונים דלילה, מבחינים הסמל רגלי ואנשיו בחושך
בחניון של שריון האויב, הנשמר על ידי צמד אנשי-פטרול
נייד, ועל ידי שני זקיפים לצד הכביש. ידוע כי צותות הטנקים
ישנים מתחת לכלי רכבם או גם בתוכם.
מה יעשה סמל רגלי?